

lægge til Grund for Sagens videre Behandling, foranledigede Ministeriet, at Overingeniøren for Statsbaneanlægene udarbejdede et detailleret Projekt til den endelige Ordning i Overensstemmelse hermed“. Det er jo ogsaa ganske umuligt at tænke sig, at man uden at lade Statsbanerne nærmere gaa dem igennem vilde tage og bruge de Priser, som findes i en Kommissionsbetænkning fra 1900, og som egentlig ikke var udarbejdede med det for Øje, at de skulde kunne bruges, naar Lovforslaget blev vedtaget en 3—4 Aar efter, men som egentlig kun var udarbejdede med de Udbydelser for Øje, der den Gang fandt Sted til Konkurrencen om, hvordan Banegaardsforholdene egentlig skulde ordnes her i København. Det er, siger jeg, ganske utænkeligt, saa jeg forstaar ikke rigtig den Bemærkning, der staar i Bemærkningerne til det fremsatte Lovforslag, at Kommissionen skulde have Ansvaret for de Priser, der er lagte til Grund for selve Lovforslaget, da det blev udarbejdet og fremsat her i Rigsdagen. Der er i Folketingets Betænkning gjort en Bemærkning, som jeg finder er ganske rigtig. Udvalget siger i sin Betænkning, at det finder det ganske urigtigt at bygge paa 6 Aar gamle Enhedspriser uden først at gennemgaa dem, og det er, som jeg allerede har oplyst, utænkeligt, at man fra Statsbanernes Side den Gang skulde have lagt de Priser til Grund for Lovforslaget. De var jo heller ikke tænkt anvendte paa den Maade, i alt Fald ikke efter de Bemærkninger, der ledsagede det oprindelige Lovforslag. Alle de Lovforslag angaaende denne Sag, som har passeret Rigsdagen, har her i Landstinget aldrig været Genstand for nærmere Undersøgelse, idet de, saa vidt jeg har kunnet se, har passeret Landstinget uden nogen Sinde at have været henvist til Udvalg. Nu ser jeg nok efter Bladenes Referater, at den højtærede Minister i Gaar i Folketinget har sagt, at Rigsdagen ikke kunde fralægge sig Ansvaret for de Bevillinger, der er blevet vedtaget, fordi man, hvis man vilde have haft nærmere Oplysninger, skulde have søgt dem i Samlingen 1908—09, den Gang Tillægslovforslaget var fremme, og det har den højtærede Minister for Resten ogsaa hentydet til i Dag. Jeg synes, at der, da vi nu har denne Sag til Behandling her igen, og da der er bevilget saa mange forskellige Beløb, som sket er, og vi har haft Sagen for saa mange Gange, for os var god Grund til at faa Lovforslaget henvist til et Udvalg, idet jeg mener,

at Forholdet er af den Beskaffenhed, at der kunde være adskillige Oplysninger, som det var ønskeligt at faa. Selv om Udvalgsbehandlingen ikke skulde resultere i, at der stilledes Ændringsforslag til Lovforslaget, vilde det være fuldt berettiget fra Landstingets Side, om det krævede at faa en lille Smule Tid og Lejlighed til at se paa de foreliggende Forhold og navnlig til at konferere med den højtærede Minister om adskillige Forhold vedrørende hele denne Sag.

Jeg skal altsaa paa mine Meningsfællers Vegne anbefale Sagen til videre Behandling, og senere skal jeg tillade mig at foreslaa Sagen henvist til Behandling i et Udvalg.

Rambusch: Det Lovforslag, vi har til Behandling i Dag, er i flere Henseender overordentligt lærerigt, efterdi det, for at citere en afdød anset Lærer, er af de begaaede Fejl, man er i Stand til at lære mest. Naar jeg skal dvæle ved de Ting, jeg mener, vi her i Rigsdagen kan lære mest af, er det især paa to Omraader; det ene Punkt angaar Paalideligheden af de Overslag, vi faar fra Statsbanerne, det andet Punkt angaar de Farer, der er ved at gribe ind i og lemlæste et stort teknisk Forslag, som er meget grundigt overvejet, og hvori alle de forskellige Enkeltheder griber ind i hverandre og til Dels betinger hverandre. Hvad det første Spørgsmaal angaar, Paalideligheden af Statsbanernes Overslag, har den højtærede Minister ganske vist sagt, at en Kritik nu var noget forældet. Dette gælder maaske overfor Ministeren og Statsbanerne, som ikke kan faa fat i de Personer, der har Ansvaret, men overfor os selv er en saadan Kritik ikke ganske forældet, saa meget mindre som vi har et stort Forslag til Behandling i denne Tid, hvor det har sin store Betydning at vide, hvorledes vi skal vurdere de Overslag, vi har at støtte os til. Der er allerede baade i Folketinget og af den sidste ærede Taler gjort opmærksom paa den lange Række Overskridelser, der har været, og den højtærede Minister har jo indrømmet i sin Indledningstale, at disse Overskridelser — jeg citerer efter Hukommelsen, og selv om jeg ikke bruger det ordrette Udtryk, tror jeg, at Meningen er rigtig — beviser, at Overslagene paa flere Punkter ikke har vist en saa grundig Fremskuen og Forberedelse, som der burde have ligget til Grund for et saa stort Lovforslag. Hvad jeg derfor nærmest skal kritisere her, er den Maade, hvorpaa Overskridelserne